

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1) J. V., 2) P. Č., 3) A. B., 4) J. P., navrhovateľka v štvrtom rade zastúpená J. V., 5) J. Š.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne**, za účasti: **1) SPF, 2) P.D.Z.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2007/00068-44/SM zo dňa 19. novembra 2007, konajúc o odvolaní navrhovateľa v prvom rade proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13 Sp 4/2008-19 zo dňa 22. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v Trenčíne č.k. 13 Sp 4/2008-19 zo dňa 22. apríla 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom č.k. 13 Sp 4/2008-19 zo dňa 22. apríla 2008 potvrdil rozhodnutie odporcu č. 2007/00068-44/SM zo dňa 19. novembra 2007, podľa ktorého navrhovateľa v prvom až piatom rade nespĺňajú podmienky uvedené v § 2 ods. 1 a § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon) na vrátenie vlastníctva alebo priznanie práv na náhradu za pozemky v katastrálnom území Z., bližšie špecifikované v rozhodnutí odporcu. Krajský súd uviedol, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na navrátenie vlastníctva k lesným pozemkom, pretože vlastníctvo k týmto lesným pozemkom neprešlo v rozhodnom období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 do vlastníctva JRD. v Z. spôsobom podľa § 3 ods. 1 reštitučného zákona.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal navrhovateľ v prvom rade (aj ako zástupca navrhovateľa vo štvrtom rade) a uviedol, že podľa pripojenej kópie výpisu z katastra nehnuteľností v Trenčíne zo dňa 9.februára 2004 všetky predmetné pozemky (parcely č. X.) boli zaevidované v majetku JRD Z., a to ako orná pôda. Predmetné parcely boli v minulosti vedené ako lesné pozemky. Domnievajú sa, že k tomuto prehodnoteniu lesných pozemkov na ornú pôdu došlo v roku 1992 preto, aby mohla byť časť týchto pozemkov prevedená do vlastníctva JRD Z. Väčšine členov Urbariátu, ktorí sa prihlásili do roku 1992, boli podiely z týchto lesných pozemkov prinavrátané. Podiely ostatných členov Urbariátu, ktorí sa prihlásili v roku 2004, boli bez ich vedomia a súhlasu prevedené rozhodnutím bývalého Pozemkového úradu v Trenčíne č. 1604/92/1/PÚ do vlastníctva JRD Z., čo bolo v rozpore s čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhovateľovi v prvom rade nebola poskytnutá fotokópia

citovaného rozhodnutia. Odvolanie podpísal navrhovateľ v prvom rade s poznámkou v zastúpení navrhovateľov v druhom až piatom rade.

V doplnení odvolania z 28.novembra 2008 navrhovateľ v prvom rade (aj ako zástupca navrhovateľa vo štvrtom rade) uviedol, že sa mu podarilo získať rozhodnutia bývalého Pozemkového úradu v Trenčíne č. 1604/92/1/PÚ ako aj jeho dodatok. Toto rozhodnutie rieši vydanie nehnuteľnosti Urbáorskemu spoločenstvu v Z. v plnom rozsahu a ako povinná osoba je uvedené P. D. Z. a Západoslovenské štátne lesy OLZ Trenčín. Zároveň dokazuje nepravdivé tvrdenie odporcu, že týmto rozhodnutím boli pridelené nehnuteľnosti PD Z. V tomto rozhodnutí je okrem iného uvedené, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo Urbáorskemu spoločenstvu Z. odobraté podľa § 1 ods. 1 zákona SNR č. 81/1949 Zb., t.j. pred rokom 1990. Okresný úrad v Trenčíne, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva vydal dňa 4.júna 1997 dodatok č. 1 k rozhodnutiu č. 1604/92/PÚ, ktorým zmenil navrátenie nehnuteľností jednotlivým členom. Týmto dodatkom sa PD Z. z povinnej osoby premenilo na oprávnenú osobu, čím získalo aj najviac podielov v Urbáorskom spoločenstve. Takto získalo aj podiely navrhovateľov v prvom až piatom rade na lesné pozemky. Doplnenie odvolania opätovne podpísal navrhovateľ v prvom rade s poznámkou v zastúpení navrhovateľov v druhom až piatom rade.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa v prvom rade uviedol, že rozhodnutie bývalého Pozemkového úradu v Trenčíne č. 1604/92/1/PÚ bolo vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb. a bolo ním prinavrátené vlastníctvo fyzickým osobám v príslušných spoluvlastníckych podieloch, ktorých súčet netvoril celok. Uvedené rozhodnutie preto nie je možné považovať za právny titul nadobudnutia vlastníctva P. D. Z. k zvyšnému spoluvlastníckemu podielu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa primárne zaoberal otázkou okruhu účastníkov konania pred krajským súdom ako aj otázkou zastúpenia účastníkov konania, nakoľko tieto skutočnosti by mohli mať vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej právnej veci ide o rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktoré nenadobudli právoplatnosť (§ 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 503/2003 Z.z.). Okruh účastníkov v tomto konaní je osobitne upravený v ustanovení § 250m ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého sú účastníkmi súdneho konania tí, ktorí sú nimi v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

Odvolací súd pri určení okruhu účastníkov vychádzal z rozhodnutia odporcu č. 2007/00068-044/SM zo dňa 19. novembra 2007, kde účastníkmi konania boli nasledovné subjekty:

- J. V. ako oprávnená osoba,
- P. Č. ako oprávnená osoba,
- A. B. ako oprávnená osoba,
- J. P. ako oprávnená osoba,
- J. Š. ako oprávnená osoba,
- PD Z. ako povinná osoba.

Preto účastníkmi konania pred krajským súdom mali byť J. V., P. Č., A. B., J. P., J. Š. a PD Z.. Krajský súd v Trenčíne však konal len s J. V., P. Č., A. B., J. P. a J. Š.; nekonal s povinnou osobou PD Z. (nie je uvedená v úvodnej časti rozsudku krajského súdu, rozsudok krajského súdu jej nebol doručovaný, v dôsledku čoho nemohla podať prípadný opravný prostriedok). Svojím konaním krajský súd odňal povinnej osobe PD Z. možnosť konať pred súdom, v dôsledku čoho nemohla uplatniť tie procesné práva účastníka konania, ktoré jej Občiansky súdny poriadok dáva – nebol jej doručený rozsudok krajského súdu, čím jej bolo znemožnené podať prípadné odvolanie. Ide o pochybenie krajského súdu, ktoré je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku.

Ďalším procesným pochybením krajského súdu je konanie s navrhovateľom v prvom rade J. V. ako so zástupcom navrhovateľov v druhom, treťom a piatom rade pri absencii plnej moci na ich zastupovanie, ktorá by sa vzťahovala aj na súdne konanie.

V administratívnom spise odporcu č. 2007/0068 sa nachádza plná moc na zastupovanie A. B., P. Č. a J. Š., ktorú udelili J. V. na zastupovanie pred pracovníkmi Obvodného pozemkového úradu pri vybavovaní reštitúcie poľnohospodárskej pôdy – urbárskeho majetku. J. P. dňa 20. apríla 2005 udelila navrhovateľovi v prvom rade plnú moc na zastupovanie vo veci uplatnenia reštitučného nároku na pozemky v k.ú. Z. vedeného na Obvodnom pozemkovom úrade v Trenčíne a všetkej súvisiacej agendy, t.j. aj na súdne konanie.

Krajský súd nesprávne konal len s navrhovateľom v prvom rade ako zástupcom navrhovateľov v druhom, treťom a piatom rade, nakoľko nemal preukázané ich zastúpenie navrhovateľom v prvom rade plnou mocou, ktorá by preukazovala vôľu zastúpených (navrhovateľov v druhom, treťom a piatom rade), aby ich v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zastupoval zástupca (J. V.) a realizoval v ich mene právne úkony. Odvolací súd poukazuje na to, že krajský súd doručoval napadnutý rozsudok len navrhovateľovi v prvom rade (odporcovi a Slovenskému pozemkovému fondu), pričom nado všetku pochybnosť mal preukázané zastúpenie J. V. len u navrhovateľa vo štvrtom rade. V prípade, že mal krajský súd pochybnosť o zastúpení navrhovateľov v druhom, treťom a piatom rade, bolo jeho povinnosťou ich vyzvať, aby sa k tejto otázke vyjadrili, a v prípade, žeby trvali na zastúpení J. V., bolo potrebné do súdneho spisu založiť aj plnú moc, ktorú by mu udelili. Krajský súd však takto nepostupoval a svojím následným konaním odňal navrhovateľom v druhom, treťom a piatom rade možnosť konať pred súdom (nebol im doručený

rozsudok krajského súdu, nemohli podať prípadné odvolania proti rozsudku, vyjadriť sa k návrhom ostatných účastníkov konania).

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že krajský súd svojím konaním odňal navrhovateľom v druhom, treťom a piatom rade ako aj povinnej osobe PD Z. možnosť konať pred súdom, a preto zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13 Sp 4/2008-19 zo dňa 22. apríla 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, § 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní Krajský súd v Trenčíne navrhovateľov v druhom, treťom a piatom rade vyzve na vyjadrenie, či ich bude v súdnom konaní zastupovať navrhovateľ v prvom rade, a ak áno, je potrebné do súdneho spisu založiť plnú moc udelenú navrhovateľovi v prvom rade; krajský súd bude konať aj s povinnou osobou PD Z.. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 5. augusta 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová